KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1860/88

af 30. juni 1988

om fastsættelse af særlige handelsnormer for olivenolie og om ændring af forordning (EØF) nr. 983/88 om særlige bestemmelser for afsætning af olivenolie med indhold af uønskede stoffer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (1), senest ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1098/88 (2), særlig artikel 11, stk. 8, artikel 12, stk. 4, artikel 20, stk. 3, artikel 20d, stk. 4, og artikel 35a, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 591/79 af 26. marts 1979 om generelle bestemmelser for produktionsrestitutionen for olivenolie, der anvendes til fremstilling af visse former for konserves (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3788/85 (4), særlig artikel 9,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 473/86 af 25. februar 1986 om de almindelige bestemmelser for ordningen med tiltrædelsesudligningsbeløb for olivenolie (5), særlig artikel 7, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1677/85 af 11. juni 1985 om monetære udligningsbeløb i landbrugssektoren (6), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1889/87 (7), særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Olivenolie, hvis indhold af tetrachlorethylen overstiger 1 mg pr. kg, blev udelukket fra de fordele, der er fastsat i fællesskabslovgivningen, ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 983/88 (8); det fremgår af den toksicitetsundersøgelse, der blev foretaget med bistand fra Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, at den konstaterede forgiftning ikke udgør nogen fare for folkesundheden, men at dette stof, hvis tilstedeværelse er unormal og uønsket, dog bør fjernes fra olivenolien; der bør derfor fastsættes en handelsnorm med en ubetydelig tilstedeværelse af tetrachlorethylen;

for ikke at skade handelen bør der dog fastsættes en begrænset periode, inden for hvilken olivenolie, der er emballeret inden en bestemt dato, kan afsættes, såfremt indholdet af tetrachlorethylen ikke overstiger det ved forordning (EØF) nr. 983/88 fastsatte;

indførelsen af denne handelsnorm samt vedtagelse af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1858/88 af 30. juni 1988 om ændring af forordning (EØF) nr. 1058/77 om særlige kendetegn for olivenolier og visse varer, der indeholder olivenolie, og om ændring af nomenklaturen i Den Fælles Toldtarif, for så vidt angår olivenolie (9) gør det muligt at indskrænke anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 983/88 til de olier, der er nævnt i punkt 3 og 6 i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF, for at undgå omstilling til sammenstikninger, der indeholder jomfruolie;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I detailhandelen må der ikke markedsføres olivenolie og olie af presserester, hvis indhold af tetrachlorethylen, der måles efter metoden i artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1058/77 (10), overstiger 0,1 mg pr. kg. Den olivenolie og olie af presserester, der er emballeret inden den 1. august 1988, og hvis indhold af tetrachlorethylen ikke overstiger 1 mg pr. kg, kan dog markedsføres indtil den 31. december 1988.

Artikel 2

Artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 983/88 affattes således:

»1. For den i punkt 3 og 6 i bilaget til forordning nr. 136/66/EØF nævnte olivenolie og olie af presserester, hvis indhold af tetrachlorethylen, målt efter metoden i artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1058/77 (*), overstiger 0,1 mg pr. kg, kan der ikke ydes forbrugerstøtte, eksportrestitutioner, produktionsrestitutioner, tiltrædelsesudligningsbeløb eller monetære udligningsbeløb.

(*) EFT nr. L 128 af 24. 5. 1977, s. 6.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1988.

(1) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
(2) EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988, s. 10.
(3) EFT nr. L 78 af 30. 3. 1979, s. 2.
(4) EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 1.
(5) EFT nr. L 53 af 1. 3. 1986, s. 43.
(6) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 6.
(7) EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 1.
(8) EFT nr. L 98 af 15. 4. 1988, s. 36.
(9) Se side 10 i denne Tidende.
(10) EFT nr. L 128 af 24. 5. 1977, s. 6.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juni 1988.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand